

Pagal Daivą Janavičienę

„Dantukų pasaka“

(ištrauka)

DANTUKŲ PASAKA

Vienoje mažoje burnytėje buvo tuščia ir ramu, tačiau vieną rytą pasimatė mažas aštrus kraštelis. Po kelių dienų pasirodė visas gražuolis Dantukas. Vėliau pasirodė jų daugiau. Taip išdygo aštuoni broliai. Paaugę jie išmoko kandžiotis, todėl buvo praminti Kandžiais.

Kiek vėliau burnytės gilumoje prasikalė didžiulis, kaip krūmas sodo kertėje, dantis. Dar vienas Kandžių brolis buvo pramintas Krūminiu dantuku. Krūminių dantukų burnytėj apsigyveno taip pat aštuoni.

Vėliausiai savo smailias nosis iškišo dantukai, kurie buvo pavadinti Iltimis, nes buvo smalsūs ir rimti.

Vieną saulėtą pavasario rytą Dantukai, kaip ir visi smalsūs pasakų gyventojai, išsiruošė į pasaulį laimės ieškoti. Keliavo per kalnus ir gėlėtas, kvėpiančias pievas, kol priėjo girią. Šokavo nuo akmenėlio ant akmenėlio, strykteldami virš sraunių upeliukų, kol pavargo ir... pasiklydo. Pagaliau priėjo kryžkelę ir čia išvydo rodyklę su užrašu: „Dešinèn eisi – visko po truputį regèsi. Kairèn suksi – šèliosi, linksminsies, bet...“

– Keistas užrašèlis... Aišku, šèlioti ir linksmintis! Kur gi kitur?! – sušuko Dantukai, tačiau nè nesusimàstè, kà tas „bet“ slepia.

Dantukai keliavo toliau, giria èmè šviesèti ir jie išvydo kalnus ledų, èzerèlius sulčìų, medžius su kabančiais ledinukų vaisiais, šokoladines pilis...

– Čia tai gèris! Dèl to vertèjo keliauti! – nudžiugo keliautojai.

Puolè Dantukai graužti, triaukšti ir kramsnoti viskà, kà tik matè. Pavargè maudèsi visuose èzerèliuose. Kas jų mažuose pilvukuose netilpo, grūdosi už žandų, dèjosi į visas drabužèliuose buvusias kišenes. Kai broliai visai pavargo, akys èmè merktis ir jie užmigo.

Tolumoje pasigirdo krebždesys, šlamesys, šlepsėjimas, murmėjimas ir čepsėjimas, jau visai priartėjo... Kažin kokia būtybė susivėlusiais plaukais, su daugybe kojų, rankų, apdriskusiais purvinais rūbeliais ir atsirišusiais bateliais, su klaikiai smirdinčiomis kojineėmis šnopavo netoliese. Ta būtybė uostelėjo, lyžtelėjo, krimstelėjo ir įkando.

– Ei! Gelbėkit! – pabudęs Dantukas klykė visa gerkle.